

bestemmelsen i forhold til strafferetsplejens regler om ransgning m.v. Det indebærer, at § 57 ikke (uden samtykke) kan bruges, hvis myndigheden har en rimelig grund til mistanke om strafbart forhold, medmindre indgrebet foretages for at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. I langt de fleste tilfælde – også hvor der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – vil tilsynsmyndighedens indgreb blive foretaget med henblik på forureningsbekæmpelse eller administrativ håndhævelse, f.eks. tilvejebringelse af materiale til brug for indskærpelse eller påbud eller for at foretage selvhjælps handlinger. I den forbindelse bemærkes, at myndigheden i forhold til de administrative håndhævelsesmidler har behov for oplysninger om og dokumentation for de overtrædelser, der konstateres. § 9 kan derfor ikke antages at betyde en begrænsning af anvendelsen af § 57 i forhold til den nuværende praksis.

Til nr. 2

Til § 73 a

Bestemmelsen svarer til den nye § 70 a i miljøbeskyttelsesloven, der er foreslået under § 1, nr. 4.

Bestemmelsen kan f.eks. være relevant, hvis en mistænkt ikke vil foretage en jordforureningsundersøgelse i et tilfælde, hvor der er en konkret mistanke om, at virksomheden har overtrådt sine godkendelsesvilkår. Bestemmelsen omfatter både undersøgelser, som myndigheden selv kan foretage, og undersøgelser, som den får en ekstern part, f.eks. et rådgivende ingeniørfirma, til at foretage.

Beslutning om at foretage undersøgelser kan efter forslaget kun træffes, hvis § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse. Hvis virksomheden giver samtykke efter § 10, stk. 3, til at give oplysningerne, anvendes de almindelige regler, hvorefter virksomheden kan afkræves oplysninger.

Hvis det er nødvendigt at foretage undersøgelserne straks, vil bestemmelsen i § 68, stk. 2, kunne anvendes.

En beslutning om at foretage en undersøgelse efter § 73 a vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og der vil skulle foretages partshøring. Myndigheden skal i den forbindelse, hvis den ikke tidligere har gjort det, spørge den pågældende, om denne vil afgive oplysningerne frivilligt. Myndigheden kan samtidig forvarsele et påbud for det tilfælde, at der gives samtykke. Hvis den pågældende ikke gør indsigelse mod myndighedens forvarsel eller ikke kommer med oplysninger til støtte for en eventuel påstand om, at

den forvarslede undersøgelse er for vidtgående eller lign., kan myndigheden træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Myndigheden kan herefter som udgangspunkt afkræve den pågældende de fulde omkostninger ved undersøgelsen, også selv om den pågældende kunne have fremskaffet oplysningerne billigere selv, eller selv om det senere viser sig, at undersøgelsen er mere omfattende, end det var nødvendigt. Dette forudsætter dog naturligvis, at beslutningen om undersøgelsen er sagligt begrundet i forhold til de oplysninger, der forelå på afgørelsestidspunktet, og herunder også at proportionalitetsprincippet er overholdt.

Der er desuden fastsat den undtagelse, at hvis undersøgelsen viser, at der slet ikke var nogen forurening eller at forureningen ikke – hverken helt eller delvis – kan henføres til den pågældende, skal denne ikke betale udgifterne til undersøgelsen, jf. § 76, stk. 4. Da § 73 a forudsætter, at der foreligger en § 10-situation, og at der altså er konkrete oplysninger, der giver anledning til en konkret mistanke mod den pågældende om et strafbart forhold, vil det formentlig være yderst sjældent om nogensinde, at betingelserne i § 76, stk. 4, vil blive opfyldt, men for helt at sikre parallelitet med påbudsbestemmelserne i alle tilfælde, er det fastsat, at § 76, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Afgørelsen vil kunne påklages efter lovens almindelige regler om klage.

Til § 73 b

Bestemmelsen svarer til den nye § 70 b i miljøbeskyttelsesloven, som er foreslået under § 1, nr. 4.

I lovens § 52 er der forbud mod tilførsel af jord til råstofgrave med mulighed for, at amtsrådet i særlige tilfælde kan meddele dispensation. Efter § 52 kan der fastsættes nærmere regler, herunder at den, der modtager jord, for egen regning skal foretage prøveudtagning, analyser og målinger af jorden.

Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden hjemmel til i visse tilfælde at overtage udførelsen af en virksomheds egenkontrol for dennes regning. Ordet »virksomhed« anvendes som i miljøbeskyttelsesloven i bred betydning, således at det ikke er afgørende, om der er tale om en erhvervsvirksomhed, men om der udføres en aktivitet eller er etableret et anlæg m.v., som kan medføre jordforurening, og hvor der er fastsat krav om egenkontrol i medfør af loven.

I øvrigt henvises vedrørende anvendelsesområdet for bestemmelsen til bemærkningerne til den foreslåede § 70 b under § 1, nr. 4.

Myndigheden vil kun kunne overtage egenkontrollen for en afgrænset periode, f.eks. 1 år. Herefter må myndigheden gøenverveje situationen, og den kan om